

Herdenking Verkeersslachtoffers

Zondag 19 november 2023

Provinciehuis Paviljoen Welgelegen te Haarlem

Jullie namen blijven geschreven

“Erkenning” – Slachtofferhulp Nederland

PROGRAMMA

Herdenking Verkeersslachtoffers 2023

‘Erkenning’

Woorden van Welkom en Opening door **Nelly Vollebregt**

Voorzitter van de Vereniging Verkeersslachtoffers (VVS)

Muziek: “Händel -Lascia ch’io pianga”

Toespraak door **Jeroen Olthof**

Gedeputeerde Mobiliteit, provincie Noord-Holland

Muziek: “ Schubert – Ave Maria ”

Toespraak door **Peter van Akkeren**

Voorzitter Taskforce Verkeersveiligheid van de politie Eenheid Noord-Holland

Muziek: “ Albinoni – Adagio “

Toespraak door **Nathalie de la Cousine**

Directeur Perspectief Herstelbemiddeling

HERDENKEN VAN VERKEERSSLACHTOFFERS

Het voordragen van namen door **Jetty van der Werf** VVS bestuurder

* Twee minuten stilte

* Bloemlegging

Muziek: “Faure - Elegie ”

dagvoorzitter Marrit van Exel geeft leiding aan het Panel gesprek
panelleden

Hanneke Nuij – Martijn Leuwerink – Nancy Scholten – Ralph Sidler

Muziek: “Soy Marco – Hable con Ella”

Sluiting door **Nelly Vollebregt**

Voorzitter van de Vereniging Verkeersslachtoffers

Slotmuziek: “Händel – Sarabande”

Na afloop is er tot 17:00 uur gelegenheid voor een informeel samenzijn.
De muziek wordt verzorgd door Carlos Gomez (Viool) en Zoe Gonzalez (Cello)

De Herdenking Verkeersslachtoffers 2023 wordt financieel mogelijk gemaakt door
Provincie Noord-Holland.

Woorden van welkom en opening door Nelly Vollebregt

Dames en Heren, Geachte aanwezigen,

Ik heb vandaag het voorrecht u namens de Vereniging Verkeersslachtoffers van harte welkom te heten op deze gedenkwaardige dag, waar we zo gastvrij worden ontvangen in dit provinciehuis Paviljoen Welgelegen. Wij zijn vandaag bijeen om met elkaar stil te staan bij de dierbaren die ons zijn overleden in het verkeer. Deze dag van aandacht voor Verkeersslachtoffers en nabestaanden loopt synchroon met de dag dat wereldwijd aandacht is voor alle getroffen in het verkeer: *"The world Day of Remembrance for Traffic Victims"*.

Door elkaar tot steun te zijn, hopen wij de rust te mogen ervaren om de gebeurtenissen die van grote en vaak blijvende betekenis zijn voor ons leven te bezinnen. Velen van u zullen niet alleen vandaag aan de dierbaren denken. De beelden waarna plotseling alles anders werd, zullen zorgen dat u vaak terugdenkt aan deze dag!

Ieder van ons heeft daar eigen herinneringen aan. Herinneringen om te koesteren, want zo houden we hen dichtbij. Een foto, een plaats, een bepaalde geur of dat ene muzikje; alles kan helpen om de herinnering levend te houden. Ook wij dragen daar vandaag graag aan bij door samen te komen bij deze Herdenking voor verkeersslachtoffers en nabestaanden. Deze bijeenkomst waar ruimte is voor troost, maar ook voor het delen van dierbare herinneringen met lotgenoten.

Verkeersslachtoffers met blijvend letsel

We staan vandaag ook stil bij alle mensen die een ernstig verkeersongeval hebben overleefd, maar daar nog dagelijks de gevolgen van ondervinden door een blijvend geestelijk dan wel lichamelijk letsel en een verloren kwaliteit van leven. Verdriet en misschien ook wel woede over het leed wat je is overkomen. Toch zien we gelukkig ook, dat na korte of langere tijd, verkeersslachtoffers de veerkracht hebben, om het veranderde leven weer zo veel mogelijk op te pakken.

Het thema van vandaag is **"Erkenning"**. Dit thema is gekozen, omdat het verwijst naar de behoefte van verkeersslachtoffers en nabestaanden na de gebeurtenis die heeft plaatsgevonden op de weg. Erkenning van het leven dat is genomen; het intense leed en verdriet dat vaak levenslang schuilgaat achter elk krantenbericht is onovertroffen groot.

Meer erkenning is nodig voor dit mega maatschappelijk probleem. Het mag niet "GEWOON" worden gevonden, wanneer we na ongepast weggedrag, de verontrustende toename van verkeersdoden zien van het afgelopen jaar 2022 met een stijging van 27% naar het kille cijfer van 745 verkeersdoden. Bij meer besef van wat een intens leed daaruit voortvloeit is één uitspraak gerechtvaardigd en dat is: Dit moet STOPPEN!

Als belangenbehartiger van Verkeersslachtoffers en nabestaanden hebben wij naast het thema "Erkenning" van vandaag, dagelijks oog voor de preventieve maatregelen in het verkeer. Tenslotte is het beste medicijn HET VOORKOMEN van verkeersongevallen. De Vereniging laat regelmatig van zich horen in de landelijke pers door het geven van onze zienswijze als ervaringsdeskundigen en als belangenbehartiger van onze Vereniging. Ook worden er jaarlijks adviezen en aanbevelingen gedaan voor het verbeteren van de verkeersveiligheid door het uitbrengen van het "Zwartboek" en de opvolging van de jaarlijkse Appendices. Daarnaast blijft de Vereniging alle weggebruikers oproepen tot meer bewustwording in het verkeer. De wegenverkeerswet is er voor ons allemaal en door ons gedrag daaraan aan te passen wordt het mogelijk om beter te zorgen voor ons zelf en voor onze medemens, waardoor iedereen weer veilig thuis kan komen.

U heeft het programma van deze dag ontvangen, waarbij het herdenken van verkeersslachtoffers centraal staat.

Fotograaf Eline Schuurmans zal vandaag de foto's maken. Deze foto's worden met name gebruikt voor de opmaak van het Herdenkingsboekje. Indien u niet zichtbaar in beeld wilt komen, verzoeken wij u, om na afloop van de ceremonie, hiervan melding te maken bij fotograaf Eline.

Vandaag is ook een journalist van het Noordhollands Dagblad in ons midden. Zij zal met het maken van aantekeningen een artikel schrijven voor publicatie.

Alvorens ik ga afronden wil ik u graag voorstellen aan Carlos Gomez en Zoe Gonzalez. Zij zullen met viool en cello de Herdenking muzikaal omlijsten. Zij spelen voor ons een eerste stuk van Händel als openingsstuk.

Ik wens u een goede herdenking toe!

Toespraak Jeroen Olthof

Gedeputeerde Mobiliteit
provincie Noord-Holland

Geachte aanwezigen,

Welkom hier in het provinciehuis van Noord-Holland. In het bijzonder een warm welkom voor Nelly Vollebregt en Esther van de Klis van de vereniging verkeersslachtoffers dankzij wie we hier vandaag zijn.

Het voelt als een eer én een plicht om hier vandaag voor u te staan bij deze Nationale Herdenking Verkeersslachtoffers. Een moment waarop we hen die niet meer onder ons zijn herdenken.

En een moment waarop we stilstaan bij de vaak tragische gevolgen van verkeersongevallen. Voor ouders, voor kinderen, voor neven en nichten, voor vrienden van overleden slachtoffers en de gevolgen voor hen die een ongeluk wel overleven en te maken krijgen met soms jarenlang psychisch en fysiek herstel.

Ieder ongeluk raakt vele levens.

Ik zal mij eerst kort voorstellen. Mijn naam is Jeroen Olthof en ik ben gedeputeerde hier bij de provincie Noord-Holland. Ik mag mij sinds maart 2020 buigen over alle onderwerpen die met de mobiliteit in de provincie te maken hebben. Bij ernstige ongelukken op onze provinciale wegen, word ik altijd op de hoogte gebracht. Zodra ik zo'n bericht krijg, betekent het bijna altijd dat er ook iemand is overleden.

Deze berichten zullen nooit wennen.

Een van de eerste keren dat dit gebeurde was in november 2020. Een 16-jarige jongen overleed na een ongeluk op de N-248 tussen Schagen en de Wieringerwerf. Een jaar daarvoor overleed er een 14-jarige jongen van dezelfde school op een ander stuk van die N-248 iets verderop. Een

telefoontje als dat op die dag in november heeft grote impact. Je realiseert je als mens én in mijn geval ook als gedeputeerde die gaat over verkeersveiligheid, met welke gevaren we te maken hebben op de weg en hoe hard de gevolgen zijn.

Want achter elke statistiek over verkeersdoden die we op het nieuws of in de krant horen, gaat het niet over de cijfers. Het gaat over mensen. Over ongelukken en persoonlijke verhalen van families én vrienden. Over hen die worden geconfronteerd met onmetelijk verdriet en verlies. Het is cruciaal dat we de realiteit van de nabestaanden van deze verkeersslachtoffers nooit uit het oog verliezen, en dat we blijven werken aan verkeersveiligheid met vastberadenheid en empathie.

Deze berichten zullen dus nooit wennen. En wat mij betreft mogen ze ook nooit wennen.

We hebben als provincie, maar ook als gemeenten, een verantwoordelijkheid als het om verkeersveiligheid gaat. Wij kunnen u alleen nog ondersteunen en de mensen die u verloren bent eren, door te streven naar een veiliger verkeer voor iedereen.

Ieder slachtoffer is er één te veel.

Met de gemeenten in Noord-Holland, het Rijk, de politie en maatschappelijke partijen, werken we aan de verkeersveiligheid in onze provincie. Van hen is hier vandaag ook een aantal wethouders of vertegenwoordigers aanwezig.

We hebben met elkaar gekeken naar maatregelen die invloed hebben op het gedrag van de weggebruiker, zoals mobiel telefoongebruik en veilig leren fietsen voor scholieren. Ook kijken we naar een effectievere manier van handhaving door de politie. Waar is handhaving nodig? Waar heeft het invloed op de verkeersveiligheid?

En natuurlijk kijken we kritisch naar het veilig inrichten van onze wegen. Waar zijn grote maatregelen nodig en waar kunnen we met relatief eenvoudige maatregelen de verkeersveiligheid verbeteren?

Verkeersveiligheid heeft wat ons betreft de hoogste prioriteit. Het is noodzaak.

Hebben we oneindig veel middelen om ieder risico op iedere weg te kunnen ondervangen?

Nee, zeker niet. Maar we streven het wél na. We werken er iedere dag aan en dat is wat ik u kan beloven.

Verkeersveiligheid is geen kwestie van politiek of beleid alleen; het is een gedeelde verantwoordelijkheid van ons allemaal. Laten we ons blijven

verenigen in de overtuiging dat geen enkel verlies onnodig mag zijn, en dat we door gezamenlijke inspanningen levens kunnen redden en families kunnen behoeden voor onherstelbaar verdriet.

Dank u wel.

Toespraak Peter van Akkeren
Voorzitter Taskforce
Verkeersveiligheid van de
politie-eenheid Noord-Holland

Het is 1982. Ik werk net een jaar, als jonge agent van 18 jaar, op straat. Met toeters en bellen zijn wij onderweg naar een aanrijding met letsel, op de kruising Zuiddijk-Purmerenderweg in de Zuidoostbeemster. Wij treffen daar een wat oudere mevrouw aan, die bij het oversteken van de kruising, geschept is door een automobilist. Ze heeft zichtbaar zeer zwaar letsel aan haar rechteronderbeen. Ik weet nog goed, dat ik mij afvraag of dat ooit nog goed gaat komen. Ik heb die mevrouw daarna nooit meer gezien. Van slachtofferzorg of familieagenten, had in die tijd nooit nog iemand gehoord.

In 1987 verhuis ik naar diezelfde Purmerenderweg. Daar worden in 1995 en 1998 mijn zonen Jesper en Nils geboren.

Aan het eind van de jaren 90 neemt mijn vrouw Meggie, in verband met de toenemende drukte op de Purmerenderweg, zitting in een initiatiefgroep Verkeersveiligheid Purmerenderweg. De initiatiefgroep, waar ook de Fietzersbond bij is aangesloten, stelt de gemeente voor om het kruispunt Zuiddijk-Purmerenderweg, in verband met de verkeersonveiligheid, her in te richten. Dit voorstel wordt, onder andere in verband met de kosten, niet overgenomen.

En dan maandag 6 december 1999, half tien in de ochtend. Ik word gebeld door mijn schoonzus Sylvia. Zij vertelt dat haar zoon Tim, bijna 13 jaar, om tien over acht om het leven is gekomen bij een verkeersongeval in Hoorn. Hij stond in de dode hoek van een vuilniswagen. Zijn overlijden zorgt voor ontzettend veel verdriet en ontreddeering binnen onze hele familie, in het bijzonder bij zijn zus en tweelingbroer, maar ook bij de andere neefjes en nichtjes, de vrienden van mijn zwager en schoonzus, de buurt waarin zij wonen, de verenigingen waar hij lid van is, zijn school, zijn klasgenootjes, én niet op de laatste plaats in zijn grote vriendenkring. Ik weet nog goed dat ik met mijn zoon Jesper bij Tim zijn kist stond. Ook Tim zijn klasgenootjes waren er. Jesper, die op dat moment bijna vier jaar was, was erg onder de indruk van wat hij daar mee maakte. Tim was ook zijn grote vriend.

Op maandag 18 september 2006, kwart over acht in de ochtend. Ik word gebeld door Esther, de moeder van een vriendje van mijn zoon Nils. Ik zit op dat moment in mijn uniform op het bureau in Purmerend. Ik was die dag vroeg naar mijn werk gegaan. Ik zou Jesper en Nils die middag op de fiets bij school ophalen. Met overslaande stem zegt zij mij, dat ik snel naar de kruising Zuiddijk-Purmerenderweg moet komen, omdat Jesper daar een ernstig ongeluk heeft gehad. Ik schrik mij dood. Zo'n bericht wil je niet krijgen. Ik heb Esther amper opgehangen of Rob van de Meldkamer belt. Ook hij vertelt dat Jesper een ernstig ongeluk heeft gehad en vraagt mij om ernaartoe te gaan. Ik vraag hem: "Hoe ernstig?". Hij antwoordt: "Heel ernstig". En ik denk "O jé". Ik ken de situatie ter plaatse en realiseer mij meteen dat dit geen goed bericht is. Op de kruising tref ik de traumaheli, ambulances, heel veel auto's, mensen en kinderen aan. Ik zie mijn vrouw en loop op haar af. Ik zie in haar ogen dat het niet goed is. Ze praat mij snel bij. Ik loop meteen door naar Jesper, die nog op de grond ligt. Zijn ogen staan niet goed. Vervolgens volgt de rit met een politieauto achter de ambulance naar het AMC. Ik zie dat ze Jesper reanimeren. Ik probeer mijn vrouw moed in te spreken, maar dit ziet er wel heel erg slecht uit. Bij het AMC loop ik meteen naar Jesper toe. De medewerkers van het ziekenhuis zien een politieman, maar niet een vader. Ik zie de verwarring. Mijn vrouw roept naar mij: "Trek je overhemd uit". Ook zij wil de vader zien en niet de politieman. Erkenning.

Jesper heeft het niet gehaald. Daar sta je dan. De ontredde binnen ons gezin, onze familie, vrienden en vrienden en vriendinnen van Jesper en Nils, scholen, klasgenootjes, de dorpsgemeenschappen, sportverenigingen en ons werk is nog groter als toen bij Tim. Je denkt dat het je niet zal overkomen, totdat het je overkomt. Het 'ver van mijn bed-gevoel' is er dan wel af. In het bijzonder ook voor de neefjes en nichtjes die het nu voor de tweede keer meemaken, en de vriendjes en vriendinnetjes op de scholen en de sportverenigingen van Jesper en Nils. Het wordt nooit meer hetzelfde en tot op de dag van vandaag krijgen sommigen nog hulp om hier mee om te gaan. Naast de impact die dit soort gebeurtenissen hebben op volwassenen, valt de impact op broertjes en zusjes en andere kinderen niet te onderschatten. Erkenning.

De vrijdag na het ongeval staan wij als gezin als laatsten bij Jesper's graf. Nadat iedereen weg is zet Nils, hij is dan 8 jaar, het op een huilen. Tranen met tuiten. Niet te bedaren. Wij proberen hem te troosten door te vragen of hij meegaat naar zijn vriendjes en vriendinnetjes, die bij Jesper's favoriete restaurant op ons staan te wachten. Hij brult het uit: "Ik wil niet naar mijn vriendjes en vriendinnetjes, ik wil Jesper terug!". Zo jong als hij is wil hij erkenning voor zijn verdriet.

Zoals mijn collega Broer vorig jaar al zei, is het 'omzien naar elkaar' intern bij de politie al een hele tijd professioneel georganiseerd. Vanaf de dag van het ongeval maar ook zeker in de dagen, maanden en zelfs jaren daarna

krijg ik veel steun van mijn leidinggevend en mijn collega's. Mijn toenmalige leidinggevende, Sake, heeft in die tijd de rol van familieagent vervuld en gezorgd voor de contacten met mijn collega's die het ongeval hebben onderzocht, het OM, Slachtofferhulp en andere organisaties en instellingen. Hij vervulde die rol in een tijd, dat de rol van familieagent nog helemaal niet bestond. Maar hij beseftte op dat moment, dat het slachtoffers en nabestaanden ontzettend helpt als er iemand is die hen op die manier kan ontzorgen. Ook dat was erkenning. Ik weet nog dat ik tegen hem zei, dat het mooi zou zijn als alle slachtoffers en nabestaanden op die manier geholpen zouden worden en het niet alleen was omdat ik bij de politie werkte.

Op 27 juni 2007 bezoekt Koningin Beatrix de Beemster. De burgemeester heeft Nils gevraagd om bloemen aan de Koningin te overhandigen. Tijdens de rondtoer door de Beemster heeft hij aan de Koningin verteld wat ons overkomen was. Nadat zij de bloemen van Nils heeft gekregen en even met hem heeft gesproken loopt ze door. Ze zoekt contact met Meggie. Hun blikken kruisen elkaar. Het is een blik van: erkenning. Kort daarna wordt, met hulp van de burgemeester, een monumentje voor Jesper op de kruising geplaatst. Een monumentje voor Jesper, voor Nils en voor al hun vriendjes en klasgenootjes die met het overlijden van Jesper moeten dealen en als waarschuwing voor het gevaar op de kruising. Vanaf 2008 wordt het verkeer op de kruising, mede op advies van de politie, met verkeerslichten geregeld. Het monumentje staat er nog. Geen week gaat voorbij of deze gebeurtenis komt, ook nu, 17 jaar later, nog ter sprake.

Beste lotgenoten en andere aanwezigen, het toeval dat ik hier sta, en sommige vragen zich af of dit echt toeval is, gaf mij de gelegenheid om u mee te nemen in mijn verleden, maar eigenlijk sta ik hier vandaag als vertegenwoordiger van de Nationale Politie. Ik wil u daarom ook meenemen in wat wij op dit moment binnen de politie aan Slachtofferzorg en Verkeersveiligheid doen.

Wij vinden het helpen van slachtoffers en nabestaanden bij de afhandeling en de nasleep van een ernstig verkeersongeval een zeer belangrijke taak. Wij zetten daarom bij ernstige verkeersongevallen onze familieagenten in. De familieagenten zijn opgeleide en gecertificeerde slachtofferspecialisten, die getraind zijn in het omgaan met slachtoffers en nabestaanden. Gedurende het operationele opsporingsonderzoek is de familieagent het vaste aanspreekpunt voor slachtoffers, nabestaanden, het onderzoeksteam, de lokale teamleiding, de medewerker algemene dienstverlening van Slachtofferhulp Nederland en de slachtoffercoördinator van het Openbaar Ministerie. Hun taak is het onderhouden van contact, het inventariseren van behoeften en, waar nodig, doorverwijzen. Erkenning.

Binnen 48 uur na een verkeersongeval wordt door een familieagent contact gezocht met slachtoffers en nabestaanden. De slachtoffers en nabestaanden bepalen wanneer zij contact willen met de familieagent. Zodra

het politiedossier wordt overgedragen aan het OM, draagt de familieagent de zaak over aan de slachtoffercoördinator van het OM. Maar er kan ook met de Officier van Justitie worden afgesproken, dat de familieagent de slachtoffers en nabestaanden blijft bijstaan. Dit kan langer dan een jaar duren.

In de praktijk is gebleken, dat de inzet van familieagenten er echt toe doet. Door slachtoffers en nabestaanden wordt hun hulp enorm gewaardeerd. Er zijn zelfs slachtoffers en nabestaanden die zeggen dat familieagenten, door hun steun en het geven van antwoorden op bij slachtoffers en nabestaanden levende vragen, letterlijk hun leven hebben gered. Ook weet de familieagent andere wegen te bewandelen, die voorzien in de behoeften van slachtoffers en nabestaanden. Denk hierbij aan het inzetten van een zoekteam of het toonbaar maken van een dodelijk slachtoffer. Ook kunnen zij verwijzen naar een slachtofferadvocaat en, als het ongeval media-aandacht krijgt, naar 'Namens de familie'. Maar ook naar 'Bureau Slachtofferhulp' en nog tientallen andere organisaties of instellingen die ook hulp kunnen bieden. Wij zijn binnen onze eenheid dan ook bijzonder trots op de wijze waarop onze familieagenten hun rol voor slachtoffers en nabestaanden vervullen. Maar ook mijn collega's van Opsporings Team Verkeer, die de processen-verbaal maken, kunnen, in overleg met de familieagent, door mediation toewerken naar herstelbemiddeling. Als ik het goed heb begrepen, komen de ins en outs van herstelbemiddeling bij de volgende spreekster aan bod.

Over wat wij aan Verkeersveiligheid doen, en dit is naar mijn mening ook een vorm van erkenning van de positie van slachtoffers en nabestaanden, kan ik u het volgende vertellen. In de loop van 2022 werd door mijn eenheidsleiding, toen nog zonder mijn collega Hamit Karakus, die hier vandaag als de nieuwe politiechef van onze eenheid óók aanwezig is, geconstateerd, dat er een enorme toename zichtbaar was in het aantal ernstige verkeersongevallen. Het werd mijn opdracht om samen met mijn collega's te kijken wat wij hieraan konden doen.

Ik wil drie ontwikkelingen noemen, die, naar onze mening, voor u en de verkeersveiligheid in Noord-Holland, het belangrijkste zijn.

Schadeverhaal valt of staat vaak bij een goed proces-verbaal over de toedracht van het ongeval. Wij zijn ons er, net zoals mijn collega Broer vorig jaar al aangaf, van bewust, dat ook bij de politie niet altijd alles goed gaat of verloopt zoals u en ik dat graag zouden willen zien. Als wij het goed doen, heeft u als slachtoffer of nabestaande minder moeite om uw schade te verhalen. Daarom doen wij er binnen onze eenheid, samen met het OM, alles aan om de kwaliteit van onze processen-verbaal te verbeteren. Zo maken wij collega's vrij, die zich specifiek met de kwaliteit van de processen-verbaal van verkeersongevallen bezighouden. Ook helpen wij andere collega's bij het maken van een goed verbaal. Verder hebben wij ervoor gezorgd, dat onze studenten bewust worden gemaakt van het belang

van een goed optreden op de plaats van het ongeval en het maken van een goed proces-verbaal. Zij snappen, voordat zij in de praktijk komen, wat het voor u betekent als zij dat niet goed doen. Ik weet zeker dat wij door deze extra aandacht stappen maken.

Verder werken wij intensief samen met onze verkeersveiligheidspartners aan het uitvoeren van het Strategisch Plan Verkeersveiligheid 2030. In dit plan stellen overheden en maatschappelijk partners zichzelf ten doel, om elk verkeersslachtoffer te voorkomen. Omdat het gedrag van verkeersdeelnemers altijd een belangrijke rol blijft spelen, zijn risico's nooit volledig uit te sluiten en is een daadwerkelijk nul-scenario onrealistisch. Maar, om te zorgen voor een trendbreuk in de toename van het aantal ernstige ongevallen, brengen wij de belangrijkste risico's in kaart en nemen wij de meest effectieve maatregelen om het aantal verkeersslachtoffers te minimaliseren. Zowel op het gebied van de inrichting van wegen, het geven van voorlichting, als het handhaven van de verkeersregels. In het licht hiervan doe ik daarom vandaag met name een appèl op het Rijk, maar ook op de provincie Noord-Holland en de gemeenten tussen Alkmaar en Den Helder, om zo snel mogelijk te starten met een herinrichting van de N9. Wij maken ons als politie, samen met het OM, al lange tijd grote zorgen over de veiligheid op deze weg. Sinds de vorige eeuw doen zich hier talloze ernstige en minder ernstige aanrijdingen voor, zoals ook nog vorig weekend. Zo lang de N9 niet écht verkeersveilig wordt gemaakt, zullen hier tot in der lengte der dagen slachtoffers vallen. Dit kan en moet anders!

Tot slot het gedrag van verkeersdeelnemers. Zoals gedeputeerde Olthof al zei, is verkeersveiligheid geen kwestie van politiek of beleid alleen; het is een gedeelde verantwoordelijkheid van ons allemaal, inclusief alle verkeersdeelnemers. Omdat wij als politie in coronatijd minder konden en mochten controleren, lijkt bij een groot aantal verkeersdeelnemers het idee te zijn ontstaan, dat er niet meer op hun gedrag wordt gelet en dat zij weinig kans lopen een bekeuring te krijgen. Deze houding draagt bij aan de geconstateerde toename van het aantal ernstige aanrijdingen. Maar ik heb nieuws. Wij hebben onze handhavingstaak nieuw leven in geblazen en geïntensiveerd. Afgelopen week voerden wij nog een grote controle uit in de buurt van Schagen. Iets minder dan de helft van de 150 gecontroleerde bestuurders hebben een bekeuring gekregen. En let wel: wij houden geen controles om bekeuringen uit te delen. Wij controleren op de wegen waar dat nodig is, omdat wij een halt willen toeroepen aan de stijging van het aantal ernstige verkeersongevallen. Iedere verkeersdeelnemer die van plan is om een overtreding te plegen moet het gevoel hebben dat hij een grote kans loopt om betrapt te worden. Verkeersveiligheid begint dus bij de automobilist die niet meer onder invloed van drank of drugs in zijn auto stapt, bij de fietser op hogere leeftijd die ervoor kiest wél een valhelm te dragen als hij of zij op een e-bike stapt. En het begint ook bij de ouder of verzorger die ervoor zorgt, dat zijn of haar kind niet op de openbare weg rijdt met een opgevoerde of niet goedgekeurde e-bike, fatbike of e-step, óf met een mobieltje in zijn of haar hand. Als iedereen zich gewoon aan de

regels houdt, en zich niet laat afleiden in het verkeer, worden jaarlijks vele ernstige aanrijdingen voorkomen!

De politie-inzet staat nog steeds enorm onder druk, hetgeen prioritering en keuzes met zich meebrengt. Hierdoor kunnen wij niet altijd die inzet doen die nodig is of die we zouden willen doen. Maar ik hoop dat u ook de komende jaren het vertrouwen behoudt, dat de politie zich naar vermogen blijft inzetten voor een verkeersveiliger Nederland. Wij blijven de pijn bij slachtoffers en nabestaanden van verkeersongevallen zien én erkennen.

Ik dank u voor uw aandacht en wens u voor straks, een veilige reis naar huis.

Toespraak Nathalie de la Cousine

Directeur Perspectief
Herstelbemiddeling

Introductie

Perspectief Herstelbemiddeling faciliteert en begeleidt contact tussen direct betrokkenen die een ingrijpende gebeurtenis hebben meegemaakt. Dat kan een delict zijn, medisch incident maar ook een verkeersongeval of een verkeersmisdrijf.

Graag vertel u vandaag meer over wat herstelbemiddeling is, wat het kan brengen en hoe het werkt. Maar eerst wil ik u meenemen in het verhaal van Manon, die bij ons een herstelbemiddelingstraject heeft gedaan.

"In 2016 heb ik een auto-ongeluk gehad samen met mijn ex-vriend en zijn familie. We waren op weg naar ons vakantieadres. Ik kan me niet veel van het ongeluk herinneren, maar mij is verteld dat wij aan het inhalen waren en de vrachtwagenchauffeur ons gewoon niet gezien heeft. Het busje waar ik in zat is over de kop gevlogen en op de andere weghelft terechtgekomen. Ik heb daarna acht weken in het ziekenhuis gelegen en ben in totaal dertien keer geopereerd. Mijn beide voeten waren verbrijzeld en helaas is uiteindelijk mijn linkervoet geamputeerd. Ik leef nu dus dagelijks met een beenprothese."

Pas drie jaar na het ongeval heeft Manon de vrachtwagenchauffeur ontmoet. "Ik heb drie jaar lang in onzekerheid gezeten, omdat ik niet wist wie de persoon was die het ongeluk heeft veroorzaakt. Ik zag die man voor me als een hele nare man. Ik kon niet begrijpen dat als je weet dat een meisje van 17 jaar door een ongeval haar onderbeen is verloren, dat je dan geen contact opneemt."

Uiteindelijk heeft de vrachtwagenchauffeur de stap gezet en herstelbemiddeling ingeschakeld. "Ik kreeg een telefoontje van mijn advocaat, dat hij contact had gezocht met Perspectief. Dat was voor mij wel even schrikken, je verwacht niet dat na drie jaar iemand dat nog doet. Ik heb er even over nagedacht, maar ik wilde graag contact omdat ik benieuwd was naar zijn kant van het verhaal. Dus toen ben ik in gesprek geweest met hem".

Manon was benieuwd naar hoe de vrachtwagenchauffeur terug kijkt op wat er is gebeurd. In onze praktijk zien we dat slachtoffers of nabestaanden vaak allerlei vragen hebben, zoals:

- 'Wat is er precies gebeurd?'
- 'Waarom reed de veroorzaker zo?'
- 'Hoe gaat het nu met de ander?'

En soms kan alleen de veroorzaker daar een antwoord op geven. Herstelbemiddeling biedt de mogelijkheid om deze vragen te stellen en antwoorden te krijgen en dit kan meer rust geven bij slachtoffers en nabestaanden. Een gesprek biedt ook de mogelijkheid om te vertellen wat de impact is geweest op je leven. Ook kan het zijn dat je een toevallige ontmoeting voor wil zijn, bijvoorbeeld als je bij elkaar in hetzelfde dorp woont.

Ook voor veroorzakers kan het contact helpen om om te gaan met de gevolgen. Veroorzakers kunnen medeleven of berouw tonen, vertellen wat er is gebeurd, antwoorden geven, vragen hoe het met de ander is, excuses maken of om uit te leggen wat ook de impact is geweest op hun leven.

Wat je verwachting en doel is van het contact kan voor iedereen anders zijn en is echt maatwerk. De bemiddelaar is er om dat goed af te stemmen.

We zien geregeld dat slachtoffers of nabestaanden willen vertellen hoe groot de impact op hun leven is geweest. Tijdens de ontmoeting blijkt vaak dat ook de veroorzaker niet zo maar door is gegaan met zijn of haar leven en veel moeite heeft met de verwerking ervan. Ook als de veroorzaker niet uit zichzelf contact heeft gezocht, bijvoorbeeld uit schroom, schuldgevoelens of omdat geadviseerd is om dat vooral niet te doen vanwege een juridische procedure.

Niet alleen slachtoffers, nabestaanden en veroorzakers kunnen deelnemen aan herstelbemiddeling, ook familieleden en getuigen. Soms willen getuigen vooral weten hoe het met betrokkenen gaat. Soms kunnen zij ook antwoorden geven aan nabestaanden. Soms zijn zij de laatsten die nog met een dierbare hebben gesproken en willen nabestaanden daar graag meer van weten.

Herstelbemiddeling kan zowel slachtoffers, nabestaanden als veroorzakers helpen bij de verwerking van het ongeluk, om het ongeluk een plekje te geven en meer rust te krijgen. Dit blijkt ook uit wetenschappelijk onderzoek. Een bemiddeling kan er ook aan bijdragen dat de eventuele financiële afhandeling soepeler verloopt.

Ik vertel u graag wat meer over wat herstelbemiddeling is.

Bij herstelbemiddeling ligt de focus op emotioneel herstel, niet op materiele schade. Herstelbemiddeling staat los van de juridische procedure en heeft daar ook geen invloed op. Dat contact is vaak een gesprek, maar kan ook het schrijven van een brief zijn, een groepsherstel, of bijvoorbeeld dat de bemiddelaar de boodschap over en weer brengt. De uitgangspunten zijn dat herstelbemiddeling vrijwillig is, vertrouwelijk en neutraal. Dat betekent dat onze bemiddelaars er zowel voor het slachtoffer als de veroorzaker zijn. Een herstelbemiddelingstraject kan op elk moment, vlak nadat het is gebeurd, maar ook jaren later. Wat een goed moment is kan ook voor iedereen verschillend zijn. Tijdens het gesprek is het mogelijk om een steunfiguur mee te nemen, om de betrokkene te ondersteunen tijdens het gesprek. Dat kan een familielid zijn of bijvoorbeeld een medewerker van Slachtofferhulp. Belangrijk van een herstelbemiddelingstraject is dat deelnemers zelf de regie in handen hebben en het tempo, de vorm en de (neutrale) locatie bepalen.

Onze organisatie is aangewezen door het ministerie van Justitie en Veiligheid om herstelbemiddeling uit te voeren en we worden ook door het ministerie gefinancierd. Dit betekent ook dat herstelbemiddeling voor de deelnemers kosteloos is.

Hoe werkt het? Iedereen kan zich zelf bij ons aanmelden, via het aanmeldformulier op onze site en natuurlijk kun je ook bellen naar ons landelijk aanmeldpunt. Daarnaast kunnen ook verwijzers, zoals Slachtofferhulp Nederland of verkeerspolitie betrokkenen aanmelden, natuurlijk na toestemming. De eerste stap is een oriënterend gesprek met de bemiddelaar, die alles goed uitlegt over hoe het werkt, wat je kunt verwachten. Ook onderzoekt de bemiddelaar samen met je wat je verwachtingen zijn en wat je er uit zou willen halen. Als je dan nog steeds door wil benaderen we de andere partij en voert de bemiddelaar ook dat gesprek. Daarna volgt met beiden een voorbereidend gesprek. De bemiddelaar stemt heel goed de verwachtingen van beiden af, wat in het gesprek besproken zal worden. Maar ook heel praktische zaken, zoals wie als eerste binnenkomt, zodat je elkaar niet per ongeluk tegenkomt, en bijvoorbeeld of je handen schudt. Zodat zoveel mogelijk onduidelijkheid en spanning wordt weg genomen. Eigenlijk verloopt een gesprek daarom altijd ook goed en zijn er zelden verrassingen. Ik zeg vaak dat dat is wat eigenlijk de corebusiness is van een bemiddelaar: het continu afstemmen van verwachtingen en het ontzettend zorgvuldig voorbereiden. En ik heb altijd bewondering voor mijn collega's hoe oordeel-loos en met open blik zij dat doen.

Ik moet naar een afronding toe. Ik kan me voorstellen dat het best even in vogelvlucht is en u nog vragen heeft of meer zou willen weten. Meer informatie is op onze website te vinden. En wees vooral ook welkom om ons te bellen of te mailen. Een oriënterend gesprek met een bemiddelaar is altijd mogelijk, ook als mensen twijfelen. We vinden het vooral

belangrijk dat betrokkenen goed geïnformeerd zijn en de mogelijkheid hebben om te onderzoeken of het wat voor ze is.

Ik wil graag afsluiten met Manon en hoe zij terug kijkt op het gesprek.

“Vanaf het moment dat ik binnenkwam en de man zag zitten, was het beeld van de nare man gelijk weg. Ik zag heel veel emotie bij hem en zijn vrouw die ook bij het gesprek was. Ik dacht meteen: deze man heeft nooit een nare bedoeling gehad. Dat emotioneerde mij ook wel. Dankzij de bemiddelaar verliep het gesprek heel goed. Ik heb de vragen die ik van tevoren had, kunnen stellen. Maar ook de vragen die hij en zijn vrouw hadden, hebben zij ook aan mij kunnen stellen. We zijn tijdens het gesprek achter heel veel dingen gekomen. Het was heel fijn om het daarover te kunnen hebben. Drie jaar lang vroeg ik me af: wat is er nou precies gebeurd? Nu werd het verhaal een beetje compleet.”

“Tijdens het gesprek merkte ik dat het een enorm lieve man was. De vrachtwagenchauffeur vroeg aan het eind of hij en zijn vrouw ook een keer in gesprek konden gaan met mijn ouders omdat ze zich goed konden inbeelden wat voor verdriet mijn ouders moesten hebben. Toen ik thuiskwam van het gesprek heb ik ze verteld dat het voor mij een enorme opluchting was en of zij ook niet in gesprek met hem wilden. Toen is er een tweede gesprek ingepland met mijn ouders. Ik ben ontzettend blij dat ze dat gedaan hebben, want nu kunnen zij het verhaal ook een beetje afsluiten. Echt afsluiten natuurlijk nooit, we worden elke dag geconfronteerd met het feit dat ik dit heb. Maar we kunnen het nu beter een plek geven en we kunnen er ook beter over praten.”

Dank voor uw aandacht.

Namen noemen

- **Leonie Elaine Machachek**, 20 jaar
- **Boudewijn van der Heijden**, 25 jaar
- **Marinus van Moorsel**, 52 jaar
Lena van Moorsel - Dirks, 48 jaar
- **Gerrit van Weert**, 51 jaar
- **Lenie Marijnissen – Verheijen**, 73 jaar
- **Laura Bettina Maaks**, 40 jaar
- **Claudia van der Meer**, 27 jaar
en haar ongebooren kindje van 7 maanden
Nathalie van der Meer, 22 jaar
- **Wilco Nijhuis**, 21 jaar
- **Ysabelle van Jaarsveld**, 19 jaar
- **Kwint Renders**, 22 jaar
- **Willem van der Werf**, 20 jaar
hij kwam om met 2 vrienden en op deze bijzondere dag wil ik ook
hun namen noemen: **Jacob Tuil**, 21 jaar en **Wiebren Kromhout
van der Meer**, 22 jaar
- **Dion Pieper**, 19 jaar
- **Tommy-Boy Kulkens**, 13 jaar
- **Jan Sidler**, 70 jaar
- **Milan Ekstijn**, 22 jaar
- **Darren van Velsen**, 23 jaar
- **Cor Coljee**, 63 jaar
- **Niels Ruijter**, 24 jaar
- **Nino van der Zeeuw**, 12 jaar
- **Guus Bekker**, 24 jaar

- **Yvonne Siegersma**, 24 jaar
- **Jeroen Leuwerink**, 28 jaar
- **Mare Welkers**, 22 jaar
- **Shana Leurs**, 22 jaar
- **Carlijn Lammers**, 11 jaar
- **Lonneke Mulderij**, 16 jaar
- **Karin Westrik**, 37 jaar
- **Richard Alexander Entjes**, 30 jaar
- **We herdenken vandaag ook alle verkeersslachtoffers**, die niet bij naam genoemd zijn.

2 minuten stilte

Bloemlegging

Door de volgende instanties:

- Namens de provincie Noord-Holland de heer Jeroen Olthof
- Namens de politie
Eenheid Noord-Holland de heer Peter van Akkeren
- Namens Perspectief Herstelbemiddeling
en Slachtofferhulp Nederland mevrouw Nathalie de la
Cousine
- Namens de ANWB mevrouw Fieke van Schaik
- Namens Veilig Verkeer Nederland de heer Paul Gondrie

De officiële instanties willen op deze manier hun medeleven en steun betuigen aan de verkeersslachtoffers en hun naasten.

Dagvoorzitter Marrit van Exel leidt het panelgesprek

Inleiding

Onder de indruk van het **Herdenken van Verkeersslachtoffers**, de hele sobere, maar bijzondere plechtigheid; de namen, de gezichten, de leeftijden en dan denk je "hoe is dit mogelijk?"

Belangrijk is dat we erkenning hebben van de gevolgen van een ongeval en nog belangrijker hoe ongevallen te voorkomen zijn.

- Wat betekent het gemis van een naaste en het verdriet?
- Wat als er sprake is van een veroorzaker / dader?
- Hoe dan in de juridische wereld, er gaat een wereld voor je open waar je nog nooit mee te maken hebt gehad.

Een verlies van een dierbare heeft niet alleen effect op de directe familie, maar ook op andere familieleden, vrienden en collega's.

Het panelgesprek

Het panel bestaat uit 4 nabestaanden van verkeersslachtoffers

- **Ralph Sidler**, hij verloor in maart 2018 zijn vader Jan (70 jaar) door een noodlottig ongeval.
- **Hanneke Nuij**, zij verloor in augustus 2021 haar dochter Yvonne (24 jaar) door een verkeersmisdrijf. Dit gebeurde in Frankrijk. De dader was onder invloed van alcohol en is na de aanrijding doorgereden en 12 uur later opgepakt.
- **Martijn Leuwerink**, hij verloor in oktober 2020 zijn broer Jeroen (28 jaar), die op het moment van de aanrijding aan het werk was als politieagent.
- **Nancy Scholten**, zij verloor in januari 2023 haar zoon Darren (23 jaar) door een verkeersmisdrijf. De dader was onder invloed van alcohol, reed veel te hard, had geen rijbewijs en was niet verzekerd; bovendien was hij niet woonachtig in Nederland.

De panelleden doen hun verhaal met een persoonlijke missie:

- een bijdrage leveren aan bewustwording en aandacht voor de betekenis van slachtoffer en/of nabestaande van een verkeersongeval te zijn
- de boodschap uitdragen om meer verkeersslachtoffers te voorkomen en hoe we dit kunnen en moeten doen

De panelleden geven aan goede hulp en steun te hebben gehad van Slachtofferhulp.

Kritischer is men op de reacties van het Openbaar Ministerie (OM) en de rechters. Er wordt weinig empathie ervaren. Ook ervaart men willekeur in de uitspraken van de rechters en is niet te snappen waarom ze bepaalde keuzes maken. Waarom neemt men deze beslissing en waarom loopt het juridische systeem zoals het loopt? Ook schadeverzekeraars zijn weinig empathisch; ze spelen vaak ping-pong-spelletjes.

Hanneke vertelt dat hun situatie anders was, omdat Yvonne in Frankrijk omkwam. Het duurde ongeveer een week voordat het lichaam van Yvonne naar Nederland werd overgebracht. Ze ervaarden veel compassie bij het Franse ziekenhuis, de Franse recherche en de ANWB-centrale.

Omdat de aanrijding in het buitenland was, is er in Nederland niemand die op je deur klopt met de vraag of men kan helpen; de Nederlandse politie was niet betrokken bij de aanrijding en ook andere instanties zijn niet betrokken. Ongeveer na een jaar heeft men zelf contact opgenomen met Slachtofferhulp en zij geven nog altijd een goede ondersteuning.

Martijn vertelt van de race "tegen de media". Men wil vooral de familie zelf inlichten over het ongeluk en de dood van Jeroen en voorkomen dat familie en vrienden het trieste nieuws vanuit de media vernemen.

Uit de zaal komen reacties van herkenning.

Het OM moet onderzoek doen naar de toedracht van de aanrijding. Zij krijgen hun informatie van het politieonderzoek (Verkeers Ongevallen Analyse). Vaak moet je ook zelf bewijzen aandragen. Je moet ook blijven vechten om het OM en rechters "wakker te houden".

Je moet een goede letselschadeadvocaat zoeken. Maar wat is een goede advocaat en hoe vind ik die?

Hebben slachtoffers/nabestaanden de middelen om een letselschadeadvocaat te betalen?

- Is er een aansprakelijke partij dan moet deze alle kosten betalen.
- Pro deo advocaten schatten hun risico in. Hoe ingewikkelder de zaak, hoe moeilijker het vaak is om een advocaat te vinden.
- Mocht de aansprakelijke partij niet verzekerd zijn of onbekend zijn dan kun je een beroep doen op het Waarborgfonds Motorverkeer. Vanuit de ministeries is men ook bezig om een oplossing te zoeken voor die zaken waar geen dader bekend is.

Vanuit de zaal wordt het getouwtrek met de verzekering van de wederpartij genoemd als zeer frustrerend. Er zal een oplossing gevonden moeten worden om dit te voorkomen.

De universiteiten van Leiden en Utrecht doen onderzoek naar juridische zaken. Hieruit komt naar voren dat slachtoffers de wereld waarin ze terecht komen niet kennen. Een slachtoffer zou een casemanager nodig hebben, een persoon die je bijstaat van het begin tot het einde.

Slachtofferhulp Nederland vindt de verhalen van slachtoffers ongelooflijk triest en herkent ook veel.

De lange duur van letselschadeprocessen zijn ook afschuwelijk en leiden tot secundaire victimisatie.

Slachtofferhulp toont veel inzet om dit soort zaken in de toekomst beter te laten verlopen. Hiervoor is men al langer in gesprek met verzekeringsmaatschappijen.

Ook bij Slachtofferhulp klinkt regelmatig de roep om een casemanager.

Als één van de problemen wordt het gebrek aan empathie voor de slachtoffers bij verzekeringsmaatschappijen, maar ook bij rechters genoemd.

Kern van het probleem is de wetgeving, die ronduit slachtoffervrijdij is. Het slachtoffer krijgt alle nadeel van de twijfel en er zijn nog altijd geen wettelijke maatregelen om het slachtoffer te beschermen.

Het rekken, rekken, rekken van verzekeringsmaatschappijen is legaal!

Dan wordt er opgemerkt dat ook veroorzakers van aanrijdingen als slachtoffer kunnen worden gezien. Voor alle duidelijkheid: het gaat hierbij om veroorzakers van noodlottige ongevallen.

Het slachtoffer krijgt alle hulp en steun en de veroorzaker wordt nog wel eens aan zijn/haar lot overgelaten en blijft verstoken van hulp.

Dit punt wordt door meerdere aanwezigen bevestigd. Het wordt als triest en schrijnend ervaren.

Slachtofferhulp Nederland heeft ook oog voor veroorzakers van aanrijdingen. Veroorzakers worden geholpen tot het mogelijke moment van "verdachte", omdat deze organisatie dat niet ethisch vindt.

Er wordt opgemerkt dat het verlengen van het rijbewijs van (hoog)bejaarde mensen vaak met groot gemak gaat. Dit vraagt om een andere benadering. Er moet zorgvuldig bekeken worden of iemand nog bekwaam is om een auto te besturen?

Hoe moeilijk het ook is, we moeten proberen om ons leven na het verlies van onze dierbare weer vorm te geven. Wat is de betekenis van het leven na het verlies? Door de gebeurtenissen komt er een complete verschuiving van je leven. Je komt in een wereld die je niet kent en niet kunt bevatten.

Wellicht is het een idee om daders/veroorzakers van aanrijdingen vaker boeken te laten lezen waarin beschreven wordt wat het verlies met mensen doet. Slachtoffers zijn geen nummers, maar zijn mensen van vlees en bloed.

Wat is belangrijk bij “Erkenning”?

- er moet empathie en begrip zijn. Slachtoffers zijn mensen van vlees en bloed.
 - het besef dat in één seconde alles verandert. Het leven staat op zijn kop, maar niet alleen jouw leven, maar ook dat van familieleden, vrienden, collega's, burens
- Vragen: hoe leven we door? Hoe leeft de ander door? Hoe nemen we onze dierbare mee in ons verdere leven? Hoe overleven we dit überhaupt?
- een oproep aan hulpverleners om te blijven communiceren, maar geen beloftes doen die je niet waar kunt maken. Nabestaanden klampen zich vast aan deze beloftes en het niet nakomen komt bovenop alle andere ellende.
 - slachtoffers zijn niet alleen namen. Door de foto's krijgen ze een gezicht en ook al ken je ze niet persoonlijk, iedereen heeft een verhaal.
 - laten we niet vergeten dat politiemensen dagelijks hun leven op het spel zetten om andere mensen het leven te redden.

Afsluiting van de panelgesprek

Emotie voert de toon,
want het is allemaal niet gewoon.

Hoe je het ook wendt of keert,
er wordt te weinig van geleerd.

Je zoekt naar empathie en erkennen,
die vraag is niet om te verwennen.

Maar aandacht voor het verdriet,
je wilt alleen dat die ander dat ziet!

Gedichtje gemaakt door Ina

Sluiting door Nelly Vollebregt

We zijn aan het einde gekomen van de Herdenking van Verkeersslachtoffers en nabestaanden. Vandaag hebben we kunnen luisteren naar vele mooie woorden en inspirerende teksten. Namens de Vereniging Verkeersslachtoffers wil ik mijn grote dank en waardering uitspreken voor de aanwezigheid en de toespraak van Jeroen Olthof, Gedeputeerde Mobiliteit van de provincie Noord-Holland.

Grote dank ook voor de aanwezigheid en mooie woorden van Peter van Akkeren, Voorzitter Taskforce Verkeersveiligheid van de politie Eenheid Noord-Holland.

Bijzondere dank is van toepassing voor de toelichting op het mooie en belangrijke werk van directeur Nathalie de la Cousine van Perspectief Herstelbemiddeling.

Veel dank aan de panelleden, die bereid waren in het panel van vandaag plaats te nemen: Ralph Sidler, Nancy Scholten, Martijn Leuwerink en Hanneke Nuij. Met elkaar hebben we onder de professionele leiding van dagvoorzitter Marrit van Exel gezien en gehoord dat de uitwisseling van de gebeurtenissen op de weg en daarna tijdens de periode van afwikkeling, regelmatig zorgt voor herkenning, waardoor een luisterend oor in het contact met lotgenoten een helende werking kan hebben. Ik wil u dan ook uitnodigen om na afloop van de ceremonie, bij het informeel samenzijn, zich vrij te voelen om elkaar aan te spreken en met elkaar in gesprek te gaan.

Nelly maakt graag van de gelegenheid gebruik om de volgende mensen te bedanken:

- u allen vandaag aanwezig, dat u hier in ons midden wilde zijn. Door er voor elkaar te zijn en elkaar tot steun te zijn, geeft dat een gevoel van verbondenheid en hopen we dat het de pijn dragelijker maakt.
- vanaf deze plaats, wil ik namens alle VVS bestuurders de provincie Noord-Holland hartelijk danken voor de gastvrijheid en de ongelooflijke professionele en prettige samenwerking in de voorbereiding naar deze dag in deze prachtige ambiance Paviljoen Welgelegen. Zeer veel dank voor de fijne samenwerking.
- Carlos en Zoe die een prachtige muzikale stukken ten gehore hebben gebracht.
- bestuurslid Jetty van der Werf voor de vele voorbereidingen van deze Herdenking en haar tomeloze inzet daarin.
- Ina Terlouw die als vrijwilligster binnen de Vereniging zich enthousiast inzet op diverse terreinen en op persoonlijke wijze het contact met leden van de Vereniging onderhoudt.
- Anneke Hesterman die u vandaag als gastvrouw heeft verwelkomd.
- Esther van der Klis in het vervullen van de brugfunctie tussen VVS en de Provincie en voor de vele goede ideeën voor de organisatie van deze dag.
- fotograaf Eline Schuurmans die vandaag de foto's maakte.
- En last but not least aan Marrit van Exel die op vakkundige en betrokken wijze haar rol als dagvoorzitter heeft ingevuld.

Tot slot nog enkele mededelingen:

- Zoals gebruikelijk, worden de bloemen hier aanwezig, naar ziekenhuizen en/of revalidatiecentra gebracht. Graag nodigen wij u uit, om in overleg met het VVS bestuur, een bloemwerk aan te bieden aan een instelling in uw eigen woonomgeving. Voor de witte rozen willen wij de nabestaanden oproepen de roos of rozen van uw dierbare mee te nemen.
- De Vereniging Verkeersslachtoffers, brengt na de Herdenking een herdenkingsboekje uit, waarin alle waardige woorden die vandaag zijn gesproken, worden opgenomen. Het Herdenkingsboekje 2023 wordt na enkele weken op de VVS website geplaatst. Waar u deze kunt inzien en/of downloaden www.verkeersslachtoffers.nl
- Het Zwartboek van onze Vereniging krijgt ook dit jaar een update. De nieuwe Appendix 2023 met de ontwikkelingen op de weg van het afgelopen jaar zal na realisatie, worden geplaatst op de VVS website.

Alvorens wij gaan luisteren naar de slotmuziek van Carlos en Zoe wil ik u allen van harte welkom heten voor een ontmoeting en het gesprek na afloop. Onder het genot van een drankje kunnen we tot aan de sluitingstijd van 17.00 uur samen zijn.

Maar eerst luisteren we naar de slotmuziek, een stuk van Händel.

De provincie Zuid-Holland herdenkt

Op zaterdag 18 november vond de Regionale Herdenking Verkeersslachtoffers plaats. Het thema dit jaar is **Erkenning**.

Frederik Zevenbergen, Gedeputeerde Provincie Zuid-Holland legde samen met Jetty van der Werf, bestuurslid Vereniging Verkeersslachtoffers (VVS) bloemen bij het monument op de Doklaan in Rotterdam.

Samen met wethouder Wim Koetsier werden bloemen gelegd bij het monument in Wassenaar.

Thema Erkenning Verkeersslachtoffers

De Vereniging Verkeersslachtoffers heeft voor de herdenkingen dit jaar gekozen voor het thema Erkenning. Erkenning voor het leven dat is genomen. Als een dierbare plotseling wordt weggerukt uit het leven. Dat geeft een intens en levenslang gemis en brengt diep verdriet.

Nabestaanden en belangstellenden ervaren vooral op de voor hen belangrijke momenten, een lege plek binnen hun familiekring en/of vriendenkring. Luisteren naar de verhalen en de herinneringen van dierbaren, is essentieel om er voor elkaar te zijn na het verlies. Erkenning voor verkeersslachtoffers die zo vaak voor het verdere leven, de ingrijpende gevolgen van een veranderd leven moeten dragen.

De harde feiten

Gedeputeerde Frederik Zevenbergen vraagt erkenning van een maatschappelijke probleem en de harde feiten. "Ieder jaar worden alleen al in Zuid-Holland bijna 2.000 jongeren slachtoffer van een verkeersongeval. Dat zijn er iedere week 37 en iedere dag 5," zo benadrukte hij. "Bijna maandelijks is er een 1 dodelijk slachtoffer te betreuren in de leeftijdsgroep 16 – 24 jaar."

De oproep is dan ook aan iedereen die kan bijdragen, overheden maar ook individuele burgers en jong volwassenen, op om al het mogelijke te doen om "onnodige" verkeersongevallen te voorkomen. Laat je niet afleiden in het verkeer en zorg dat je goed zichtbaar bent, bijvoorbeeld. Elk slachtoffer is er een teveel. Samen maken we een punt van nul.

- Belangenbehartiging
 - Preventie
- Lotgenotencontact
 - Vraagbaak

www.verkeersslachtoffers.nl

De Herdenking Verkeersslachtoffers werd financieel mogelijk gemaakt door de Provincie Noord-Holland.